

[Bomholt.]

Derfor spørger jeg: Hvorfor har den højtærede minister vist denne ringe hensyntagen til repræsentanter for Danmarks Lærereforening, til husholdningsorganisationerne, til ungdomsskolenævnene, til efterskolerne, til De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger, til Dansk Arbejdsmands Forbund og dermed De samvirkende Fagforbund i Danmark o. s. v.? Hvorfor denne forsinkelse? Jeg skal blot sige for mit eget vedkommende, at hvis jeg havde vidst, at vort arbejde skulle behandles på den måde, ville jeg og andre i mit parti have taget under overvejelse af stille betækningsforslaget som vort eget forslag og dermed sikre, at det var kommet til realitetsdrøftelse i tide.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Det ærede medlem hr. Bomholt har spurgt mig, med hvilken motivering jeg har undladt at fremsætte det forslag til revision af lov om ungdomsskoler, som ifølge lov nr. 95 af 14. marts 1951 skal fremsættes i indeværende rigsdagssamling. Jeg skal svare derpå, at der er ikke fra min side nogen motivering og kan ikke være det, eftersom der ikke foreligger nogen undladelse, som jeg skulle have haft nogen motivering for. Det har hele tiden været min agt i løbet af denne rigsdagssamling at fremsætte forslag om den revision af ungdomsskoleloven, som efterlyses i spørgsmålet. Vi har i undervisningsministeriet forberedt fremsættelsen af et lovforslag angående den forestående lovrevision; det har været forelagt i statsrådet, det er nu indgivet her til folketinget, og jeg tænker, at den skriftlige fremsættelsestale vil kunne være omdelt i løbet af dagen.

Til udarbejdelse af forslaget angående denne lovrevision har der jo været nedsat en kommission med det ærede medlem hr. Bomholt som formand. Denne kommission blev nedsat i december 1948 og afgav sin betænkning i oktober 1952. Ved kommissionens nedsættelse regnede man med, at den skulle afgive betænkning til brug ved en lovrevision i løbet af rigsdagssamlingen 1950—51. Forskellige forhold, bl. a. ønsket om at afvente det resultat, som den af socialministeriet nedsatte ungdomskommission måtte komme til med hensyn til spørgsmålet om en eventuel obligatorisk ungdoms-

skole, bevirkede imidlertid en udskydelse af kommissionens arbejde, som gav ministeriet anledning til at søge lovrevisionen udskudt til rigsdagssamlingen 1952—53, således som det er sket ved lov nr. 95 af 14. marts 1951. Det er jo — som man vil vide — ret langvarige og indgående overvejelser, som har fundet udtryk i den afgivne betænkning, hvori der også på forskellige væsentlige punkter er fremført afvigende opfattelser. Vi har derfor i ministeriet fundet det rimeligt — og også overfor kommissionen mest hensynsfuldt — at give de interesserede kredse en passende tid til at sætte sig ind i og drøfte disse spørgsmål, forinden ministeriet overfor rigsdagen har villet fremsætte sit lovforslag på grundlag af betækningsforslaget.

Det ærede medlems spørgsmål bygger på forudsætningen om en forsømmelse fra min side, som jeg imidlertid ikke kan indrømme. Jeg synes også, at det ærede medlems forskellige udtryk er meget stærke: måned efter måned er gået. — Ja, kommissionsbetænkningen forelå altså i oktober måned, og vi må vel selv have lov til at arbejde lidt med den; den må vel også have lov til at komme ud i de interesserede kredse — man kan ikke læse den sådan på en eftermiddag. At der derigennem skulle være vist ringe hensyntagen til lærerne, og at de er blevet behandlet på den og den måde, er alt sammen udtryk, som jeg må afvise.

Bomholt: Betænkningen blev afgivet den 8. oktober, og fra alle sider i kommissionen nærede man den forventning, at der på basis af den afgivne betænkning nu i vinter i tide ville blive fremsat et forslag til drøftelse her i rigsdagen.

Der er nogle, der har gjort sig det til speciale at rose lærerne for det, de har udrettet. Var det ikke godt en gang imellem at yde praktisk støtte til det, de skal udrette? Jeg mener, at ministerens forslag, bygget på betækningsforslaget, kunne have været fremsat så tidligt, at der havde været mulighed for at nå til et praktisk resultat i indeværende samling. Vil den højtærede minister for alvor mene, at vi kan nå et resultat i løbet af de ganske få uger, der er tilbage?

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.